

Βιβλιογραφική ενημέρωση

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:

Ε. ΤΟΥΜΠΗ

Ν. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Δερματολόγοι

EFFECT OF LASER RESURFACING ON P53 EXPRESSION IN PHOTOAGED FACIAL SKIN

Moetaz M. El-Domyati, Sameh K. Attia, Ashraf M. Esmat, Hesham M. Ahmad, Hossam M. Abdel Wahab, Belkais M. Badr

Dermatologic Surgery

Volume 33 Issue 6 Page 668-675, June 2007

BACKGROUND: p53 overexpression has been reported in photoaged skin. Meanwhile, p53 gene mutations have been implicated as an important factor in the pathogenesis of ultraviolet (UV) light-induced skin cancer.

OBJECTIVE: The objective was to evaluate the effect of laser resurfacing on the epidermal thickness and expression of p53 in photoaged skin.

METHODS: Specimens were obtained from the facial skin of 10 patients before and after 3 months and 1 year of treatment using CO₂ (five cases) and erbium (Er):YAG (five cases) lasers. Specimens were also obtained from six age-matched controls. These biopsies were used for routine histopathology, histometry and p53 immunoperoxidase staining.

RESULTS: Both CO₂ and Er:YAG lasers were found to induce a significant decrease in p53 expression in biopsies obtained after 3 months (p=.0004 and .002 respectively) followed by gradual increase (p=.01 in both groups). A significant increase (p<.01) in epidermal thickness was also observed after 1 year of resurfacing. This increase, however, is inversely correlated with the level of p53 expression in such patients.

CONCLUSION: The decrease in epidermal p53 expression after CO₂ and Er:YAG lasers may account for some of the benefits of resurfacing on the epidermis, as well as prevention of actinic neoplasia by adjusting any disturbance in the proliferation/apoptosis balance observed in photoaged facial skin.

ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ LASER RESURFACING ΣΤΗΝ ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΟΥ p53 ΣΕ ΦΩΤΟΓΕΡΑΣΜΕΝΟ ΔΕΡΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ: Έχει τεκμηριωθεί υπερέκφραση του p53 σε φωτογερασμένο δέρμα. Επιπλέον, μεταλλάξεις στο γονίδιο p53 έχουν ενοχοποιηθεί ως σημαντικόι παράγοντες στην παθογένεια του καρκίνου του δέρματος από υπεριώδη ακτινοβολία (UV).

ΣΚΟΠΟΣ: Η εκτίμηση της επίδρασης του laser resurfacing στο πάχος της επιδερμίδας και στην έκφραση του p53 σε φωτογερασμένο δέρμα.

ΜΕΘΟΔΟΣ: Ελήφθησαν δείγματα βιοψιών δέρματος προσώπου από 10 ασθενείς. Οι βιοψίες πραγματοποιήθηκαν προ θεραπείας, 3 μήνες και 12 μήνες μετά θεραπεία. Οι πέντε ασθενείς είχαν υποβληθεί σε θεραπεία με laser CO₂ και οι άλλοι πέντε σε θεραπεία με laser erbium (Er):YAG. Επίσης, έγινε βιοψία δέρματος από έξι ασθενείς ελέγχου (control) ίδιας ηλικίας. Σε όλες τις βιοψίες πραγματοποιήθηκε ιστοπαθολογική εξέταση, ισομετρία και χρώση p53 ανοσοπεροξειδάση.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ: Και τα δύο laser, CO₂ και Er: YAG, προκαλούν σημαντική ελάττωση στην έκφραση p53 στις βιοψίες μετά 3 μήνες θεραπείας ($p = .0004$ και $.002$, αντίστοιχα). Μετά υπήρξε σταδιακή αύξηση ($p = .01$ και στις δύο ομάδες). Σημαντική αύξηση ($p < .01$) στην πάχυνση της επιδερμίδας επίσης παρατηρήθηκε 1 χρόνο μετά τη θεραπεία. Υπάρχει, όμως, αντίστροφη συσχέτιση της αύξησης αυτής με το επίπεδο έκφρασης p53 σε αυτούς τους ασθενείς.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Η ελάττωση της έκφρασης p53 στην επιδερμίδα μετά από θεραπεία CO₂ και Er: YAG laser μπορεί να ευθύνεται για κάποια θετικά αποτελέσματα στην επιδερμίδα μετά από resurfacing, όπως και πρόληψη ακτινικών νεοπλασιών, προσαρμόζοντας οποιεσδήποτε διαταραχές της ισορροπίας υπερηλιασίας / απόπτωσης που παρατηρούνται στη φωτογήρανση του δέρματος του προσώπου.

COMPARISON OF PHENOL AND SODIUM HYDROXIDE CHEMICAL MATRICECTOMIES FOR THE TREATMENT OF INGROWING TOENAILS

Seher Bostanci, Pelin Kocyigit, Erbak Gürgey

Dermatologic Surgery
Volume 33 Issue 6 Page 680-685, June 2007

OBJECTIVE: Chemical matricectomy is performed mainly by two agents: phenol and sodium hydroxide. Both agents have excellent cure rates, but there are no data about the comparison of postoperative healing periods. This study was designed to compare the postoperative morbidity rates of sodium hydroxide and phenol matricectomies.

MATERIALS AND METHODS: Forty-six patients with 154 ingrowing nail sides were treated with either sodium hydroxide or phenol matricectomy. In the postoperative period, the patients were evaluated for the duration and severity of pain, drainage and peripheral tissue destruction; complete healing periods; and overall success rates.

RESULTS: The incidence of pain was higher in the sodium hydroxide group on the first visit, on the second day, but all patients became pain-free after that. The incidence and duration of drainage and peripheral tissue destruction was significantly higher in the phenol group. The mean period for complete recovery was 10,8 days in the sodium hydroxide group, whereas it was 18,02 days in the phenol group. The overall success rates in the sodium hydroxide and phenol groups were found to be 95,1 and 95,8%, respectively.

CONCLUSION: Both sodium hydroxide and phenol are effective agents giving high success rates, but sodium hydroxide causes less postoperative morbidity and provides faster recovery.

ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΧΡΗΣΗΣ ΦΑΙΝΟΛΗΣ ΚΑΙ ΚΑΥΣΤΙΚΟΥ ΝΑΤΡΙΟΥ ΓΙΑ ΧΗΜΙΚΗ ΕΚΤΟΜΗ ΤΗΣ ΜΗΤΡΑΣ ΤΟΥ ΟΝΥΧΟΣ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΕΙΣΦΡΥΣΗΣ ΟΝΥΧΩΝ

ΣΚΟΠΟΣ: Η εκτομή της μήτρας του όνυχος γίνεται κυρίως με δύο χημικές ουσίες: τη φαινόλη και το καυστικό νάτριο. Και οι δύο μέθοδοι έχουν άριστα αποτελέσματα ίασης, αλλά δεν υπάρχουν στοιχεία σχετικά με τη μετεγχειρητική περίοδο. Σκοπός της εργασίας είναι η σύγκριση της μετεγχειρητικής νοσηρότητας των δύο μεθόδων.

ΥΛΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΣ: Σαράντα έξι ασθενείς, οι

οποίοι είχαν 154 νύχια με είσφρηση αντιμετώπιστηκαν με χημική εκτομή, είτε με φαινόλη, είτε με καυστικό νάτριο. Εκτιμήθηκαν μετεγχειρητικά για την ένταση και τη διάρκεια πόνου, παροχέτευση, περιφερειακή καταστροφή ιστών, χρόνο ίασης και τελικό αποτέλεσμα.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ: Στην ομάδα του καυστικού νατρίου υπήρχε μεγαλύτερη ένταση πόνου την πρώτη και τη δεύτερη ημέρα μετεγχειρητικά, αλλά μετά οι ασθενείς αυτοί δεν είχαν πόνο. Στην ομάδα της φαινόλης, η συχνότητα και διάρκεια της παροχέτευσης, καθώς και της περιφερειακής καταστροφής ιστών ήταν σημαντικά αυξημένα. Ο μέσος χρόνος ανάρρωσης στην ομάδα του καυστικού νατρίου ήταν 10,8 ημέρες ενώ στην ομάδα της φαινόλης ήταν 18,02 ημέρες. Το τελικό αποτέλεσμα είχε επιτυχία σε 95,1% των περιπτώσεων στην ομάδα του καυστικού νατρίου και 95,8% στην ομάδα της φαινόλης.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Και τα δύο, το καυστικό νάτριο και η φαινόλη, αποτελούν αποτελεσματικούς χημικούς παράγοντες με υψηλά ποσοστά επιτυχίας στην αντιμετώπιση της είσφρησης όνυχος. Αλλά το καυστικό νάτριο έχει μικρότερη μετεγχειρητική νοσηρότητα και ταχύτερα αποτελέσματα.

MONOPOLAR RADIOFREQUENCY TREATMENT OF THE EYELIDS: A SAFETY EVALUATION

Brian S. Biesman, Karl Pope

*Dermatologic Surgery
Volume 33 Issue 7 Page 794-801, July 2007*

BACKGROUND: Monopolar radiofrequency (RF) energy has been used to successfully accomplish noninvasive skin tightening of the face, abdomen, and extremities. Owing to concerns about injury to the eye itself, monopolar RF treatment of the eyelids has not been feasible.

OBJECTIVE: The objective was to evaluate the safety of a novel 0.25cm² "shallow" treatment tip for noninvasive tightening of eyelid skin.

METHODS AND MATERIALS: This was a tripartite study that began with an animal model to evaluate soft tissue effects and temperature change at the ocular surface. Findings were then extrapolated to ex vivo evaluation of human eyelids and ultimately to an in vivo human eyelid safety study.

RESULTS: The animal studies demonstrated that the 0.25cm² treatment tip could be used safely on eyelids

in conjunction with appropriate ocular protection. The ex vivo human eyelid studies confirmed that, at typical treatment settings, the shallow treatment tip did not produce frank eyelid injury. The in vivo human studies confirmed that, at the tested settings, the novel treatment tip did not injure the eyelids or eyes.

CONCLUSION: If used properly, the 0.25cm² treatment tip can be safely used on human eyelids.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΒΛΕΦΑΡΩΝ ΜΕ ΜΟΝΟΠΟΛΙΚΕΣ ΡΑΔΙΟΣΥΧΝΟΤΗΤΕΣ (RF): ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ: Οι μονοπολικές ραδιοσυχνότητες (RF) έχουν χρησιμοποιηθεί με επιτυχία για την μη επεμβατική σύσφιξη του δέρματος στο πρόσωπο, στην κοιηλία και στα άκρα. Λόγω της πιθανότητας τραυματισμού των οφθαλμών, οι μονοπολικές ραδιοσυχνότητες (RF) δεν έχουν χρησιμοποιηθεί για τη σύσφιξη του δέρματος των βλεφάρων.

ΣΚΟΠΟΣ: Ο σκοπός της μελέτης ήταν να αξιολογηθεί ένα νέο ακροφύσιο εφαρμογής (tip) μονοπολικών ραδιοσυχνοτήτων διαστάσεων 0.25cm² για τη μη επεμβατική σύσφιξη του δέρματος των βλεφάρων.

ΥΛΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΣ: Η μελέτη είχε 3 στάδια. Στο 1^ο στάδιο χρησιμοποιήθηκαν πειραματόζωα για να μελετηθεί η επίδραση των ραδιοσυχνοτήτων και η αύξηση της θερμοκρασίας τόσο στα μαλακά μόρια, όσο και στην οφθαλμική επιφάνεια. Στο 2^ο στάδιο χρησιμοποιήθηκε δέρμα ανθρώπινων βλεφάρων ex vivo και στο 3^ο στάδιο in vivo.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Στην ομάδα με τα πειραματόζωα, η εφαρμογή της θεραπείας με το ακροφύσιο 0.25cm² μαζί με την κατάλληλη προστασία των οφθαλμών, ήταν απόλυτα ασφαλής για τον οφθαλμικό ιστό. Στην ex vivo ομάδα, με τις συνήθεις παραμέτρους θεραπείας, δεν παρατηρήθηκε κανενός είδους τραυματισμός του δέρματος των βλεφάρων. Στην in vivo ομάδα επιβεβαιώθηκαν τα προηγούμενα ευρήματα, χωρίς να παρατηρηθεί οιοσδήποτε τραυματισμός είτε του δέρματος των βλεφάρων, είτε της επιφάνειας των οφθαλμών.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ: Με σωστή εφαρμογή και λήψη μέτρων προστασίας των οφθαλμών, το νέο ακροφύσιο εφαρμογής μονοπολικών ραδιοσυχνοτήτων 0.25cm² μπορεί να χρησιμοποιηθεί με απόλυτη ασφάλεια για τη μη επεμβατική σύσφιξη του δέρματος των βλεφάρων.

SHRINKING UPPER AND LOWER EYELID SKIN WITH A NOVEL RADIOFREQUENCY TIP

Jean Carruthers, Alastair Carruthers

Dermatologic Surgery

Volume 33 Issue 7 Page 802-809, July 2007

BACKGROUND: Many subjects wish to have tightening of eyelid skin but are reluctant to undergo aesthetic blepharoplasty surgery. We wanted to perform a small pilot study to test the efficacy and safety of a 0.25cm² monopolar radiofrequency tip in a prospective no comparative study as a novel no surgical method to safely tighten upper and lower eyelid skin in subjects of differing ethnicity and sex.

METHODS: Twenty adult subjects were enrolled in this prospective pilot study. All received symmetrical monopolar radiofrequency treatments in multiple passes to the pretarsal, preseptal, and lateral orbital skin. All subjects wore a protective plastic haptic contact lens to protect their vision during the radiofrequency treatment. (Haptic contact lenses fit over the entire anterior surface of the globe from superior to inferior and medial to lateral fornix. The purpose of using such a large contact lens was to protect the globe itself from radiofrequency energy.) Standardized color digital photography with eyes both open and closed was taken on each visit. Treatment efficacy was evaluated by both the expert observer and the subject at each visit.

RESULTS: At 6-month follow-up, according to the expert observer, 26 upper lids (87%) showed 25% or more tightening. Twenty lower lids (67%) showed 25% or more tightening. Two subjects (3,33%) had 51% to 75% upper lid tightening at 6 months. There were no adverse events beyond one subject with minimal corneal epithelial punctate defects on the treatment day. These resolved over several hours.

CONCLUSIONS: The use of this new tip was shown to be safe. Effectiveness at shrinking eyelid skin was at best mild to moderate.

ΣΥΣΦΙΞΗ ΔΕΡΜΑΤΟΣ ΑΝΩ & ΚΑΤΩ ΒΛΕΦΑΡΟΥ ΜΕ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΕΝΟΣ ΝΕΟΥ ΑΚΡΟΦΥΣΙΟΥ (TIP) ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΡΑΔΙΟΣΥΧΝΟΤΗΤΩΝ (RF)

ΙΣΤΟΡΙΚΟ: Πολλοί ασθενείς θέλουν να βελτιώσουν

την χαλάρωση του δέρματος των άνω & κάτω βλεφάρων χωρίς να οδηγηθούν σε βλεφαροπλαστική. Οι συγγραφείς πραγματοποίησαν μια πιλοτική, μη συγκριτική μελέτη, χρησιμοποιώντας ένα νέο TIP 0.25cm² εφαρμογής μονοπολικών ραδιοσυχνοτήτων (RF), προκειμένου να αξιολογήσουν την ασφάλεια και την αποτελεσματικότητα μιας νέας, μη χειρουργικής μεθόδου για την αντιμετώπιση της χαλάρωσης του δέρματος των άνω και κάτω βλεφάρων σε ασθενείς διαφορετικής εθνικότητας και φύλου.

ΜΕΘΟΔΟΣ: 12 ενήλικοι ασθενείς έλαβαν μέρος σε αυτή την προοπτική, πιλοτική μελέτη. Όλοι έλαβαν μονοπολικές θεραπείες ραδιοσυχνοτήτων σε πολλαπλά περάσματα περιοφθαλμικά, αλληλά και στα άνω και κάτω βλέφαρα. Σε όλους τους ασθενείς χρησιμοποιήθηκαν μεγάλου μεγέθους προφυλακτικοί πλαστικοί φακοί επαφής, που κάλυπταν ολόκληρο τον οφθαλμικό βολβό, για την προστασία των οφθαλμών από την ενέργεια των ραδιοσυχνοτήτων κατά τη διάρκεια της θεραπείας. Σε όλους τους ασθενείς ελήφθησαν ψηφιακές φωτογραφίες με ανοικτά και κλειστά μάτια πριν και κατά την περίοδο της θεραπείας. Η αποτελεσματικότητα αξιολογήθηκε από ειδικό παρατηρητή, αλληλά και από τους ίδιους τους ασθενείς σε κάθε συνεδρία.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Σε 6 μηνών παρακολούθηση, 26 άνω βλέφαρα (ποσοστό 87%) παρουσίασαν βελτίωση 25%, 20 κάτω βλέφαρα (ποσοστό 67%) παρουσίασαν βελτίωση 25% ή και περισσότερο. Σε 2 ασθενείς παρατηρήθηκε βελτίωση από 51-75%. Ανεπιθύμητες ενέργειες παρατηρήθηκαν σε έναν ασθενή (ήπιος διάστικτος τραυματισμός του επιθηλίου του κερατοειδούς) που υποχώρησαν σε μερικές ώρες.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ: Το νέο TIP εφαρμογής ραδιοσυχνοτήτων στα βλέφαρα φαίνεται να είναι απόλυτα ασφαλές. Η αποτελεσματικότητα στη βελτίωση του δέρματος των βλεφάρων ήταν από ήπια έως μέτρια.

EVALUATION OF THE 1,540-NM ERBIUM: GLASS LASER IN THE TREATMENT OF INFLAMMATORY FACIAL ACNE

Melissa A. Bogle, Jeffrey S. Dover, Kenneth A. Arndt, Serge Mordon

Dermatologic Surgery

Volume 33 Issue 7 Page 810-817, July 2007

BACKGROUND: The erbium:glass laser is approved to treat inflammatory acne on the back.

OBJECTIVE: This aim of this study was to evaluate the use of the 1,540-nm erbium:glass laser in the treatment of moderate to severe inflammatory acne on the face.

METHODS AND MATERIALS: An erbium: glass laser (Aramis, Quantel Medical, Clermont-Ferrand, France) was used to treat 15 patients with moderate to severe acne four times at 2-week intervals. Active lesions were first treated with six pulses at 10J/cm². The entire face was then treated with a single pass using bursts of four pulses at 10J/cm². Sebum measurements were performed. Six patients continued in a double-arm study to determine whether an additional treatment at 6 months would prolong the lesion-free period. Final evaluation was at 9 months.

RESULTS: At 6-month follow-up, patients rated improvement as 68%, and the mean investigator improvement assessment was 78%. Sebum measurements did not change. No patients required anaesthesia, and no side effects were observed. A single retreatment session 6 months after the initial course held clearance at 80% at 9-month follow-up, whereas patients without retreatment had 72% clearance.

CONCLUSION: Treatment of inflammatory facial acne with the 1,540-nm erbium:glass laser is effective and relatively painless. Papules, pustules, and nodules all respond well to therapy. Additional treatment sessions may prolong the lesion-free period, and maintenance therapy should be included as a part of the treatment course.

Η ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΔΡΑΣΗΣ ΤΟΥ 1,540 NM ERBIUM:GLASS LASER ΣΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΦΛΕΓΜΟΝΩΔΟΥΣ ΑΚΜΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ: Το 1,540 nm Erbium:Glass Laser έχει εγκριθεί για τη θεραπεία φλεγμονώδους ακμής ράχως.

ΣΚΟΠΟΣ: Ο σκοπός της μελέτης ήταν να αξιολογηθεί η δράση του 1,540 nm Erbium:Glass Laser στη θεραπεία της μέτριας έως σοβαρής φλεγμονώδους ακμής του προσώπου.

ΥΛΙΚΟ & ΜΕΘΟΔΟΣ: Ένα Erbium:Glass Laser (Aramis, Quantel Medical, Clermont-Ferrand, France) χρησιμοποιήθηκε σε 15 ασθενείς με μέτρια έως σοβαρή ακμή, για 4 συνεδρίες με μεσοδιάστημα 2 εβδομάδων. Στις ενεργές βλάβες χρησιμοποιήθηκε ενέργεια 10J/cm² σε 6 παλμούς, στη συνέχεια σε ολόκληρο το πρόσωπο έγινε ένα πέρασμα με την ίδια ενέργεια, αλλά με 4 παλμούς. Μετρήσεις σμήγματος έγιναν σε όλους τους ασθενείς, σε 6 ασθενείς έγινε μία συνεδρία 6 μήνες μετά. Η τελική αξιολόγηση έγινε σε 9 μήνες.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Κατά την εξάμηνη παρακολούθηση παρατηρήθηκε βελτίωση από 68 έως και 78%. Διαφορά στην έκκριση σμήγματος δεν παρατηρήθηκε. Κανένας ασθενής δεν χρειάστηκε αναισθησία και δεν σημειώθηκαν καθόλου ανεπιθύμητες ενέργειες. Στην ομάδα που έγινε μία επαναληπτική συνεδρία σε 6 μήνες διατήρησε το αποτέλεσμα κατά 80% για 9 μήνες. Στην ομάδα που δεν έγινε επαναληπτική συνεδρία το αποτέλεσμα διατηρήθηκε κατά 72% για 9 μήνες.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ: Η θεραπεία της φλεγμονώδους ακμής του προσώπου με 1,540 nm Erbium:Glass Laser είναι πολύ αποτελεσματική και εντελώς ανώδυνη. Φλύκταινες, οζίδια και κύστες απάντησαν πολύ καλά στη θεραπεία. Συμπληρωματικές θεραπείες απαιτούνται για τη διατήρηση του αποτελέσματος.

METASTATIC CUTANEOUS SQUAMOUS CELL CARCINOMA: AN UPDATE

Aaron S. Weinberg, Christina A. Ogle, Elisabeth K. Shim

Dermatologic Surgery

Volume 33 Issue 8 Page 885-899, August 2007

BACKGROUND: Squamous cell carcinoma (SCC) is the second most common type of skin cancer in the United States. Cutaneous SCC has the potential to metastasize and cause morbidity and mortality.

OBJECTIVE: Our purpose was to review and summarize the literature on metastatic cutaneous SCC, including risk factors for metastasis, data from clinical studies, and current management.

RESULTS: Multiple studies confirm that even well-differentiated and small tumors (<2 cm) may metastasize. Over the past two decades, additional literature on the risk factors for metastatic cutaneous SCC, including immunosuppression, has been

published. In addition, new staging systems have been proposed that may influence management of these tumors. Chemotherapy regimens are numerous, but remain limited in ability to improve overall survival.

CONCLUSION: Although we know more about the risk factors, survival for patients with metastatic cutaneous SCC depends on extent of nodal involvement. Therefore, emphasis should remain on prevention and aggressive treatment of cutaneous SCC and vigilant observation for signs and symptoms of metastasis.

ΜΕΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΑΚΑΝΘΟΚΥΤΤΑΡΙΚΟ ΚΑΡΚΙΝΩΜΑ: ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ: Το ακανθοκυτταρικό καρκίνωμα είναι ο δεύτερος σε συχνότητα καρκίνος του δέρματος στις ΗΠΑ. Το δερματικό ακανθοκυτταρικό καρκίνωμα είναι δυνατόν να μεθίσταται και να δημιουργεί νοσηρές καταστάσεις και θνητότητα.

ΣΚΟΠΟΣ: Ανασκόπηση της βιβλιογραφίας για μεταστατικό δερματικό ακανθοκυτταρικό καρκίνωμα, να τεκμηριώσουμε παράγοντες κινδύνου για μεταστάσεις και να αντλήσουμε πληροφορίες από κλινικές μελέτες, με στόχο να προτείνουμε σύγχρονη αντιμετώπιση.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ: Έχει αποδειχθεί σε πολλαπλές μελέτες ότι ακόμη και τα σαφώς αφοριζόμενα καρκινώματα και οι μικροί όγκοι (2cm) είναι δυνατόν να μεθίστανται. Τις τελευταίες δύο δεκαετίες έχουν δημοσιευθεί πολλές εργασίες σχετικά με τους παράγοντες κινδύνου στο δερματικό μεταστατικό ακανθοκυτταρικό καρκίνο, όπως η ανοσοκαταστολή. Επιπλέον, έχει προταθεί νέα σταδιοποίηση, η οποία μπορεί να επηρεάσει την αντιμετώπιση αυτών των όγκων. Υπάρχουν πολλά χημειοθεραπευτικά σκευάσματα, αλλά περιορίζονται στη δυνατότητα να βελτιώσουν την επιβίωση.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Αν και γνωρίζουμε πολλά για τους παράγοντες κινδύνου, η επιβίωση των ασθενών με μεταστατικό ακανθοκυτταρικό καρκίνωμα εξαρτάται από την έκταση της συμμετοχής των λεμφαδένων. Οπότε, πρέπει να δίνεται έμφαση στην πρόληψη και στην επιθετική αντιμετώπιση του δερματικού ακανθοκυτταρικού καρκινώματος, καθώς και επιμελής παρακολούθηση για τυχόν συμπτώματα μεταστάσεων.

RESULTS OF A SURVEY OF 5.700 PATIENT MONOPOLAR RADIOFREQUENCY FACIAL SKIN TIGHTENING TREATMENTS: ASSESSMENT OF A LOW-ENERGY MULTIPLE-PASS TECHNIQUE LEADING TO A CLINICAL END POINT ALGORITHM

Jeffrey S. Dover, Brian Zelickson, The 14-Physician Multispecialty Consensus Panel

*Dermatologic Surgery
Volume 33 Issue 8 Page 900-907, August 2007*

INTRODUCTION: Monopolar radiofrequency is an effective means of nonsurgical facial skin tightening.

OBJECTIVE: The objective of this study was to determine whether using larger tips at lower energy and multiple passes, using patient feedback on heat sensation and treating to a clinical end point of visible tightening, would yield better results than single passes with small tips at high energy, as measured by patient and physician satisfaction.

METHODS: Fourteen physicians from four specialties were surveyed to determine the answers to the following three questions. (1) Is patient's feedback on heat sensation a valid and preferred method for optimal energy selection? (2) Do multiple passes at moderate energy settings yield substantial and consistent efficacy? (3) Is treating to a clinical end point of visible tightening predictable of results?

RESULTS: A total of 5.700 patient treatments were surveyed. Comparisons were made using the original algorithm of high-energy, single pass to the new algorithm of lower energy and multiple passes with visible tightening as the end point of treatment. Using the original treatment algorithm, 26% of patients demonstrated immediate tightening, 54% observed skin tightening 6 months after treatment, 45% found the procedure too painful, and 68% of patients found the treatment results met their expectations. With the new multiple-pass algorithm, 87% observed immediate tightening, 92% had the tightening six months after treatment, 5% found the procedure too painful, while 94% found the treatment results met their expectations.

CONCLUSIONS: Patient feedback on heat sensation is a valid, preferable method for optimal energy selection in monopolar radiofrequency skin-tightening treat.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΡΕΥΝΑΣ 5.700 ΑΣΘΕΝΩΝ ΠΟΥ ΕΙΧΑΝ ΥΠΟΒΛΗΘΕΙ ΣΕ ΣΥΣΦΙΞΗ ΔΕΡΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΜΕ ΜΟΝΟΠΟΛΙΚΗ ΡΑΔΙΟΣΥΧΝΟΤΗΤΑ: ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΧΑΜΗΛΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΠΟΛΛΑΠΛΩΝ ΔΙΟΔΩΝ ΜΕ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΕΝΑ ΤΕΛΙΚΟ ΚΛΙΝΙΚΟ ΑΛΓΟΡΙΘΜΟ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ: Η μέθοδος της μονοπολικής ραδιοσυχνότητας αποτελεί αποτελεσματικό μέσο για τη μη χειρουργική σύσφιξη του δέρματος του προσώπου.

ΣΚΟΠΟΣ: Να διαπιστωθεί εάν είναι καλύτερη η χρήση μεγάλης κεφαλής, με χαμηλή ενέργεια και πολλαπλές διόδους ή η μονήρης δίοδος με μικρή κεφαλή και υψηλή ενέργεια. Χρησιμοποιήθηκε η παρακολούθηση των ασθενών σχετικά με το αίσθημα καύσου για εκτίμηση της έντασης της ενέργειας, καθώς και η κλινική εκτίμηση για ορατή σύσφιξη. Το τελικό αποτέλεσμα εκτιμήθηκε από ιατρούς και ασθενείς.

ΜΕΘΟΔΟΣ: Ζητήθηκε από δεκατέσσερις ιατρούς με 4 διαφορετικές ειδικότητες να απαντήσουν στις εξής ερωτήσεις:

1) Η εκτίμηση των ασθενών σχετικά με το αίσθημα καύσου αποτελεί έγκυρη και προτεινόμενη μέθοδο

για την επιλογή της ενέργειας;

2) Η μέθοδος με πολλαπλές διόδους και μέτρια ενέργεια δίνει ικανοποιητικά και σταθερά αποτελέσματα;

3) Η θεραπεία με κριτήριο την ορατή κλινική εκτίμηση της σύσφιξης δίνει προβλεπόμενα αποτελέσματα;

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ: Έγινε αναδρομική μελέτη σε 5.700 ασθενείς, οι οποίοι είχαν υποβληθεί σε θεραπεία. Συγκρίθηκε η ομάδα της υψηλής ενέργειας και μονήρη δίοδο με την ομάδα της χαμηλής ενέργειας και πολλαπλών διόδων, έχοντας ορατή σύσφιξη σαν τελικό αποτέλεσμα.

Στην πρώτη ομάδα, 26% των ασθενών παρουσίασαν άμεση σύσφιξη, 54% παρατήρησαν σύσφιξη 6 μήνες μετά τη θεραπεία, 45% βρήκαν την επέμβαση πολύ επώδυνη και 68% είχαν επιθυμητά αποτελέσματα μέσα στις προσδοκίες τους. Στη δεύτερη ομάδα 87% παρατήρησαν άμεση σύσφιξη, 92% ανέφεραν σύσφιξη 6 μήνες μετά τη θεραπεία, 94% εκτίμησαν ότι είχαν επιθυμητά αποτελέσματα μέσα στις προσδοκίες τους.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Στη θεραπεία σύσφιξης δέρματος του προσώπου χρησιμοποιώντας μονοπολική ραδιοσυχνότητα η εκτίμηση των ασθενών σχετικά με το αίσθημα καύσου αποτελεί έγκαιρη και προτεινόμενη μέθοδο για την επιλογή της έντασης της ενέργειας.